

Sygn. akt II Ka 583/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 grudnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Teresa Zawiślak
Sędziowie:	SSO Krystyna Świącicka SSO Mariola Krajewska - Sińczuk (spr.)
Protokolant:	sekr. sąd. Agnieszka Wierzbicka

przy udziale Prokuratora Luby Fiłoc

po rozpoznaniu w dniu 3 grudnia 2015 r.

sprawy **M. B., P. G., P. Ł., R. M. (1), Ł. N., M. S., P. W.**

oskarżonych o przestępstwa z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i in.

na skutek apelacji, wniesionych przez oskarżonego M. S. oraz przez obrońców oskarżonych: P. W. i R. M. (1), P. G. i Ł. N., P. Ł., M. B.

od wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach

z dnia 10 kwietnia 2015 r. sygn. akt VII K 660/12

I. w zaskarżonej części wyrok zmienia w ten sposób, że przyjmuje, iż oskarżony P. W. popełnił czyny zarzucane mu w pkt XV i XVI aktu oskarżenia, nie zaś czyny z pkt XII i XIII aktu oskarżenia, jak wpisano w pkt XLI i XLII zaskarżonego wyroku;

II. w pozostałej zaskarżonej części wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżonych od kosztów sądowych za II instancję stwierdzając, że wydatki postępowania odwoławczego ponosi Skarb Państwa.

Sygn. akt II Ka 583/15

UZASADNIENIE

1. **R. L. (1)** oskarżony został o to, że:

I. co najmniej od stycznia 2002 r. do 12 września 2006 r. na terenie S., W., M. i innych miejscowości na terenie województwa (...), w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, wbrew przepisom ustawy, brał

udział w obrocie środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi w znacznych ilościach, w ten sposób, że celem dalszej dystrybucji:

- wielokrotnie nabywał je od D. K. łącznie co najmniej 5 kg 760 gram marihuany wartości 109.940 zł w cenie 19 zł za jeden gram, 100 gram amfetaminy wartości 600 zł w cenie 6 zł za jeden gram, 200-300 tabletek ekstazy wartości 400-600 zł w cenie 2 zł za jedną sztukę, które następnie zbywał M. O. i innym osobom,
- wielokrotnie nabywał je od nieustalonego mężczyzny z W. B. łącznie co najmniej 13 kg marihuany wartości 247.000 zł w cenie 19 zł za jeden gram, 600 gram amfetaminy wartości 3.600 zł w cenie 6 zł za jeden gram, 400 tabletek ekstazy wartości 800 zł w cenie 2 zł za jeden gram, które następnie zbywał M. O. i T. C.,
- wielokrotnie nabywał je od R. M. (1) łącznie co najmniej 4 kg marihuany wartości 76.000 zł w cenie 19 zł za jeden gram, które następnie zbywał M. O. i T. C.,
- wielokrotnie nabywał je, nie rzadziej niż 3-4 razy w miesiącu od T. P. (1), M. C., D. W. łącznie co najmniej 34 kg 500 gram marihuany wartości 517.500 zł w cenie 15 zł za jeden gram, 23 kg amfetaminy wartości 12.880 zł w cenie 5,60 zł za jeden gram, 46.000 tabletek ekstazy wartości 92.000 zł w cenie 2 zł za jedną sztukę, 280 gram kokainy wartości 30.800 zł w cenie 110 zł za jeden gram, które następnie zbywał M. O., T. C., Ł. N. oraz innym ustalonym i nieustalonym osobom,
- wielokrotnie co najmniej sześciokrotnie zbył P. Ł. marihuanę w ilościach po 100 gram miesięcznie łącznie 600 gram wartości 12.000 zł w cenie 20 zł za jeden gram oraz jednorazowo 500 gram amfetaminy wartości 4.000 zł w cenie 8 zł za jeden gram,
- wielokrotnie, zbył J. S. (1) łącznie około 30 gram marihuany wartości 750 zł w cenie 25 zł za jeden gram,
- wielokrotnie co najmniej dziesięciokrotnie zbył M. S. marihuanę w ilościach po 30 gram, łącznie 300 gram wartości 6.000 zł w cenie 20 zł za jeden,
- jednorazowo zbył P. G. amfetaminę w ilości 100 gram wartości 700 zł. w cenie 7 zł. za jeden gram,
- dwukrotnie zbył R. C. i innej ustalonej osobie znaczne ilości marihuany, w ilości 150 gram wartości 3.000 zł w cenie 20 zł za jeden gram i w ilości 300 gram wartości 6.000 zł w cenie 20 zł za jeden gram,
- wielokrotnie co najmniej raz w tygodniu zbywał P. W. marihuanę w ilościach co najmniej 30 gram w cenie 20 zł za jeden gram łącznie co najmniej 1440 gram wartości 28.800 zł, co najmniej raz w tygodniu amfetaminę w ilościach co najmniej 30 gram w cenie 10 zł za jeden gram, łącznie co najmniej 1440 gram amfetaminy wartości 14.400 zł,
- co najmniej dwukrotnie nabył od Ł. N. marihuanę w ilości około 200 gram, wartości około 3.800 zł w cenie 19 zł za jeden gram
- wielokrotnie zbywał Ł. N. znaczne ilości środków odurzających i substancji psychotropowych łącznie co najmniej 2 kg marihuany wartości 34.000 zł w cenie 17 zł za jeden gram, 3 kg amfetaminy wartości około 18.000 zł w cenie 6 zł za 1 gram, co najmniej 4000 tabletek ekstazy wartości około 10.000 zł w cenie 2,50 zł za jedną sztukę, co najmniej 120 gram kokainy wartości około 12.000 zł w cenie 100 zł za jeden gram,
- wielokrotnie, co najmniej dziesięciokrotnie zbywał D. B. marihuanę, jednorazowo w ilościach od 30 do 50 gram, w cenie 25 zł za jeden gram łącznie od 300 do 500 gram wartości od 7.500 do 12.500 zł,
- co najmniej trzykrotnie zbył M. B. marihuanę, jednorazowo w ilościach po 100 gram, w cenie 20 zł za jeden gram łącznie ok. 300 gram wartości 6.000 zł.

- wielokrotnie co najmniej czterokrotnie nabył od J. S. (2), J. B., K. M. i R. M. (2) środek odurzający w postaci marihuany w ilościach po 1 i 2 kg w ilości łącznej nie mniej niż 6 kg marihuany wartości co najmniej 90.000 złotych w cenie 15.000 zł za 1 kg oraz 300 gram haszyszu nieustalonej wartości

- co najmniej dwukrotnie zbył J. S. (2) amfetaminę w ilości łącznej nie mniej niż 1 kg, jednorazowo nie mniej niż po 0,5 kilograma za łączną kwotę 6.000 złotych

tj. o czyn z art. 56 ust.1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk

2. **D. B.**, został oskarżony o to, że :

II. w bliżej nieokreślonym czasie 2004 r. w miejscowości S., pow. (...), na trasie S. – Ł. - S. oraz w S., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, brał udział w obrocie środkami odurzającymi w znacznych ilościach w ten sposób, że wielokrotnie, co najmniej dziesięciokrotnie nabył od R. L. (1) marihuanę, jednorazowo w ilościach od 30 do 50 gram, w cenie 25 zł za jeden gram łącznie od 300 do 500 gram wartości od 7.500 do 12.500 zł, a następnie przekazywał ją innym dotychczas nieustalonym osobom celem dalszej odsprzedaży,

tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk

3. **M. B.** został oskarżony o to, że:

III. w bliżej nieokreślonym czasie 2004 r. przy trasie S. - Ł. oraz przy trasie S. – Ł. - S., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, brał udział w obrocie środkami odurzającymi w znacznych ilościach w ten sposób, że co najmniej trzykrotnie nabył od R. L. (1) marihuanę, jednorazowo w ilościach po 100 gram, w cenie 20 zł za jeden gram łącznie około 300 gram wartości 6.000 zł, a następnie przekazywał ją innym dotychczas nieustalonym osobom celem dalszej odsprzedaży,

tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk

4. **P. G.**, został oskarżony o to, że:

IV. w bliżej nieokreślonym czasie 2005 r. w S., brał udział w obrocie środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi w znacznych ilościach w ten sposób, że jednorazowo nabył od R. L. (1) amfetaminę w ilości 100 gram wartości 700 zł w cenie 7 zł za jeden gram, a następnie przekazał ją innym dotychczas nieustalonym osobom celem dalszej odsprzedaży

tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

5. **P. Ł.**, został oskarżony to, że:

V. w bliżej nieokreślonym czasie 2005 r. w S. przez okres około 6 miesięcy brał udział w obrocie środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi w znacznych ilościach w ten sposób, że wielokrotnie co najmniej sześciokrotnie nabył od R. L. (1) marihuanę w ilościach po 100 gram miesięcznie łącznie 600 gram wartości 12.000 zł w cenie 20 zł za jeden gram oraz jednorazowo nabył od R. L. (1) 500 gram amfetaminy wartości 4.000 zł w cenie 8 zł za jeden gram, celem jej odsprzedaży przez inne nieustalone dotychczas osoby,

tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk

6. **R. M. (1)**, został oskarżony o to, że:

VI. w bliżej nieokreślonym czasie od lata 2004 r. do dnia 7 września 2004 r. i od dnia 8 października 2004 r. do dnia 18 listopada 2005 r. w W., S., Z., W. i w okolicach M., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru brał udział w obrocie środkami odurzającymi w znacznych ilościach w ten sposób, że wielokrotnie zbywał R. L. (1) marihuanę w ilościach po 0,5 grama w cenie 17 zł za 1 gram, łącznie co najmniej 4,5 kg marihuany wartości około 76.500 zł, celem jej dalszej odsprzedaży,

tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk

7. **L. N.**, został oskarżony o to, że:

VII. w bliżej nieokreślonym czasie 2003 r., nie wcześniej niż 12 października 2003 r. w W., działając w zamiarze udziału przez R. L. (1) w obrocie znacznymi ilościami środków odurzających i substancji psychotropowych, swoim zachowaniem ułatwił mu popełnienie przestępstwa w ten sposób, że skontaktował R. L. (1) z nieustalonym mężczyzną z terenu W., który miał być dostawcą narkotyków, ułatwiając R. L. (1) udział w obrocie znacznymi ilościami marihuany w ilości co najmniej 200 gram wartości około 3.600 zł, którą R. L. nabył od nieustalonego mężczyzny w cenie 18 zł za 1 gram,

tj. o czyn z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

VIII. w okresie co najmniej od stycznia 2002 r. do dnia 12 września 2006 r. w S., W., M. i innych miejscowościach na terenie kraju działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, brał udział w obrocie środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi w znacznych ilościach w ten sposób, że:

- co najmniej dwukrotnie przekazał R. L. (1) marihuanę w ilości około 200 gram, wartości około 3.800 zł, za którą R. L. (1) płacił ustalonej osobie w cenie 19 zł za jeden gram,

- wielokrotnie nabywał od R. L. (1) znaczne ilości środków odurzających i substancji psychotropowych łącznie co najmniej 2 kg marihuany wartości 34.000 zł, w cenie 17 zł za jeden gram, 3 kg amfetaminy wartości około 18.000 zł. w cenie 6 zł za 1 gram, co najmniej 4.000 tabletek ekstazy wartości około 10.000 zł w cenie 2,50 zł za jedną sztukę, co najmniej 120 gram kokainy wartości około 12.000 zł w cenie 100 zł za jeden gram, celem dalszej odsprzedaży innym osobom, które to narkotyki R. L. (1) nabywał od M. C. oraz nieustalonej osoby z terenu W.,

tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk

8. **L. P.**, został oskarżony o to, że:

IX. w okresie co najmniej od stycznia 2002 r. do dnia 12 września 2006 r. w S., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru brał udział w obrocie środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi w znacznych ilościach w ten sposób, że wielokrotnie co najmniej dwa razy w miesiącu przechowywał znaczne ilości narkotyków w mieszkaniu przy ulicy (...), jednorazowo co najmniej 100 gram marihuany, gdzie były dzielone na tzw. „działki dealerskie” przez niego oraz M. O., P. O., P. R., B. P., T. B., M. M. (1), P. J., M. A., K. I. i inne dotychczas nieustalone osoby,

tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk

9. **T. P. (2)**, został oskarżony o to, że:

X. w okresie co najmniej od stycznia 2002 r. do dnia 12 września 2006 r. w S., działając w zamiarze dokonania czynu zabronionego przez M. O., P. O., P. R., B. P., T. B., M. M. (1), P. J., M. A., K. I., w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru swoim zachowaniem ułatwiał w/w dokonanie przestępstwa udziału w obrocie środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi w znacznych ilościach w ten sposób, że wielokrotnie co najmniej dwa razy w miesiącu udostępniał wskazanym wyżej osobom mieszkanie przy ulicy (...), gdzie porcjonowano znaczne ilości narkotyków, co najmniej 100 gram marihuany jednorazowo, na tzw. „działki dealerskie”,

tj. o czyn z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk

10. **M. S.**, został oskarżony o to, że:

XI. w bliżej nieokreślonym czasie 2005 r., nie wcześniej niż 28 czerwca 2005 r. w S., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, brał udział w obrocie środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi w znacznych ilościach w ten sposób, że wielokrotnie co najmniej dziesięciokrotnie nabył od R. L. (1) marihuanę w ilościach po 30 gram, łącznie 300 gram wartości 6.000 zł w cenie 20 zł za jeden gram, a następnie przekazał ją innym dotychczas nieustalonym osobom celem dalszej odsprzedaży, przy czym zarzucanego czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 m-cy kary za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

XII. w bliżej nieokreślonym czasie w okresie od czerwca do grudnia 2007 r. w S., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wielokrotnie co najmniej dwudziestokrotnie udzielił P. K. substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w porcjach po 0,5 grama za kwotę po 20 zł łącznie co najmniej 10 grama wartości 200 zł, przy czym zarzucanego czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 m-cy kary za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

XIII. w dniu 16 lipca 2008 r. w S., wbrew przepisom ustawy posiadał 8,70 gram netto ziela konopi innych niż włókniste w postaci marihuany oraz 2,99 grama netto proszku zawierającego amfetaminę w postaci soli,

tj. o czyn z art. 62 ust 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

11. **A. S.**, został oskarżony o to, że:

XIV. w bliżej nieokreślonym czasie, w okresie od listopada 2004 r. do kwietnia 2005 r. w S., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, działając w zamiarze udziału przez R. L. (1) w obrocie znacznymi ilościami środków odurzających i substancji psychotropowych, swoim zachowaniem ułatwił mu popełnienie przestępstwa w ten sposób, że:

- zorganizował spotkanie, na którym zapoznał R. L. (1) z nieustalonym mężczyzną z terenu W., który miał być dostawcą narkotyków, ułatwiając R. L. (1) udział w obrocie znacznymi ilościami amfetaminy w ilości co najmniej 5 kg wartości 28.000 zł, którą R. L. nabywał nieustalonego mężczyzny w cenie 5,60 zł za 1 gram,

- zorganizował spotkanie, na którym zapoznał R. L. (1) z nieustalonym mężczyzną z terenu S., który miał być odbiorcą narkotyków, ułatwiając R. L. (1) udział w obrocie znacznymi ilościami amfetaminy w ilości co najmniej 1 kg wartości 10.000 zł, którą R. L. sprzedawał nieustalonemu mężczyźnie w cenie 10 zł za 1 gram oraz co najmniej 0,5 kg marihuany wartości 10.000 zł, którą R. L. sprzedawał w cenie 20 zł za 1 gram,

tj. o czyn z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk

12. ***P. W.***, został oskarżony o to, że:

XV. w bliżej nieokreślonym czasie 2005 r. przy trasie W. - S. oraz w miejscowości K., przez okres 1 roku, działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, brał udział w obrocie środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi w znacznych ilościach w ten sposób, że wielokrotnie co najmniej raz w tygodniu nabywał od R. L. (1) marihuanę w ilościach co najmniej 30 gram w cenie 20 zł za jeden gram łącznie co najmniej 1.440 gram wartości 28.800 zł, co najmniej raz w tygodniu amfetaminę w ilościach co najmniej 30 gram w cenie 10 zł za jeden gram, łącznie co najmniej 1.440 gram amfetaminy wartości 14.400 zł, które następnie zbywał innym dotychczas nieustalonym osobom, celem dalszej odsprzedaży,

tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk

XVI. w bliżej nieokreślonym czasie w okresie od stycznia 2005 r. do czerwca 2006 r., w W. działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wielokrotnie, co najmniej dziesięciokrotnie udzielił G. P. substancji psychotropowej w postaci amfetaminy, w porcjach po 0,5 grama w cenie 30 zł, łącznie 5 gram narkotyku wartości 150 zł,

tj. o czyn z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk

Wyrokiem z dnia 10 kwietnia 2015r. Sąd Rejonowy w Siedlcach orzekł:

I. oskarżonego ***R. L. (1)*** uznał za winnego dokonania zarzucanego mu czynu i za ten czyn na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 60 § 3 i § 6 pkt 3 kk w zw. z art. 4 § 1 kk wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wymiarze 540 (pięciuset czterdziestu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 (stu) złotych;

II. na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2015r. o przeciwdziałaniu narkomanii zasądził od oskarżonego ***R. L. (1)*** nawiązkę w kwocie 5000 (pięć tysięcy) złotych;

III. na podstawie art. 45 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego ***R. L. (1)*** przepadek korzyści majątkowej w kwocie 1 166 320 (jeden milion sto sześćdziesiąt sześć tysięcy trzysta dwadzieścia) złotych;

IV. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary grzywny zaliczył oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w okresie od 29 października 2007r. do dnia 25 kwietnia 2008r., przyjmując iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jest równoważny dwóm stawkom dziennym grzywny;

V. oskarżonego ***D. B.*** uznał za winnego dokonania zarzucanego mu czynu opisanego w pkt II aktu oskarżenia wyczerpującego dyspozycję art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk i za ten czyn na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 4 § 1 kk wymierzył oskarżonemu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych;

VI. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej wobec ***D. B.*** kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił tytułem próby na okres 4 (czterech) lat;

VII. na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2015r. o przeciwdziałaniu narkomanii zasądził od oskarżonego nawiązkę w kwocie 3000 (trzech tysięcy) złotych;

VIII. na podstawie art. 45 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego D. B. przepadek korzyści majątkowej w kwocie 7 500 (siedem tysięcy pięćset) złotych;

IX. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary grzywny zaliczył oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w okresie od 25 listopada 2008 roku do dnia 27 listopada 2008r., przyjmując iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jest równoważny dwóm stawkom dziennym grzywny;

X. oskarżonego M. B. uznał za winnego dokonania zarzucanego mu czynu opisanego w pkt III aktu oskarżenia wyczerpującego dyspozycję art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk i za ten czyn na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 4 § 1 kk wymierzył oskarżonemu karę roku pozbawienia wolności oraz wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wymiarze 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych;

XI. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego M. B. kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 4 (czterech) lat próby;

XII. na podstawie art. 45 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego M. B. przepadek korzyści majątkowej w kwocie 6 000 (sześć tysięcy) złotych;

XIII. oskarżonego P. G. uznał za winnego dokonania zarzucanego mu czynu opisanego w pkt IV aktu oskarżenia wyczerpującego dyspozycję art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za ten czyn na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 4 § 1 kk wymierzył oskarżonemu karę roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 40 (czterdziestu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 40 (czterdziestu) złotych;

XIV. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego P. G. kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 3 (trzech) lat próby;

XV. na podstawie art. 45 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego P. G. przepadek korzyści majątkowej w kwocie 700 (siedmiuset) złotych;

XVI. oskarżonego P. Ł. uznał za winnego dokonania zarzucanego mu czynu opisanego w pkt V aktu oskarżenia wyczerpującego dyspozycję art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk i za ten czyn na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 4 § 1 kk wymierzył oskarżonemu karę roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 80 (osiemdziesiąt) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych;

XVII. na podstawie art. 45 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego P. Ł. przepadek korzyści majątkowej w kwocie 16 000 (szesnaście tysięcy) złotych;

XVIII. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w okresie od 16 lipca 2008 roku do dnia 30 września 2009r., przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jest równoważny jednemu dniowi pozbawienia wolności;

XIX. oskarżonego R. M. (1) uznał za winnego dokonania zarzucanego mu czynu opisanego w pkt VI aktu oskarżenia wyczerpującego dyspozycję art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk i za ten czyn na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 4 § 1 kk wymierzył oskarżonemu karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 (pięćdziesięciu) złotych;

XX. na podstawie art. 45 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego R. M. (1) przepadek korzyści majątkowej w kwocie 76 500 (siedemdziesiąt sześć tysięcy pięćset) złotych;

XXI. oskarżonego Ł. N. uznał za winnego dokonania zarzucanego mu czynu opisanego w pkt VII aktu oskarżenia wyczerpującego dyspozycję art. 18 § 3 kk w zw. z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za ten czyn na podstawie art. 19 § 1 kk w zw. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 4 § 1 kk wymierzył oskarżonemu karę roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 40 (czterdziestu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 40 (czterdzieści) złotych;

XXII. oskarżonego Ł. N. uznał za winnego dokonania zarzucanego mu czynu opisanego w pkt VIII aktu oskarżenia wyczerpującego dyspozycję art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk i za ten czyn na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 4 § 1 kk wymierzył oskarżonemu karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 40 (czterdzieści) złotych;

XXIII. na podstawie art. 85 kk i 86 § 1 kk orzeczone wobec oskarżonego jednostkowe kary pozbawienia wolności połączył i jako łączną wymierzył Ł. N. karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności;

XXIV. na podstawie art. 85 kk i 86 § 1 i 2 kk orzeczone wobec oskarżonego jednostkowe kary grzywny połączył i jako łączną wymierzył Ł. N. karę grzywny w wymiarze 120 (stu dwudziestu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 40 (czterdziestu) złotych;

XXV. na podstawie art. 45 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego Ł. N. przepadek korzyści majątkowej w kwocie 77 800 (siedemdziesiąt siedem osiemset) złotych;

XXVI. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu Ł. N. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w okresie od 24 marca 2009 roku do dnia 30 września 2009r., przyjmując iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jest równoważny jednemu dniowi pozbawienia wolności;

XXVII. oskarżonego Ł. P. uznał za winnego tego, że w okresie od daty bliżej nieustalonej w 2004 roku do dnia 12 września 2006 roku w S. działając z góry powziętym zamiarem osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, uczestniczył w obrocie środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi w ten sposób, że wielokrotnie przechowywał w mieszkaniu przy ulicy (...) znaczne ilości powyższych środków, jednorazowo co najmniej 100 gramów marihuany, które były dzielone przez inne osoby na tzw. „działki dealerskie” to jest dokonania czynu wyczerpującego dyspozycję art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk i za ten czyn na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 4 § 1 kk wymierzył oskarżonemu karę roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 40 (czterdziestu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 40 (czterdzieści) złotych;

XXVIII. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu Ł. P. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w okresie od dnia 16 lipca 2008r. do dnia 30 września 2009r., przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jest równoważny jednemu dniowi pozbawienia wolności;

XXIX. oskarżonego T. P. (2) uznał za winnego tego, że w okresie od daty bliżej nieustalonej w 2004 roku do dnia 12 września 2006 roku w S. działając w zamiarze dokonania czynu zabronionego przez inne osoby, w krótkich odstępach czasu ze z góry powziętym zamiarem, swoim zachowaniem polegającym na wielokrotnym udostępnianiu mieszkania przy ul. (...) w S. gdzie porcjonowane były narkotyki z dostarczanych partii o wadze nie mniejszej niż 100 gramów na tzw. działki dealerskie ułatwiał innym osobom dokonywanie przestępstwa wprowadzania do obrotu środków odurzających i substancji psychotropowych to jest dokonania czynu wyczerpującego dyspozycję art. 18 § 3 kk w zw. z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk i za ten czyn na podstawie art. 19 § 1 kk w zw. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 4 § 1 kk wymierzył

oskarżonemu karę roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 40 (czterdziestu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 40 (czterdzieści) złotych;

XXX. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 3 (trzech) lat próby;

XXXI. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary grzywny wolności zaliczył oskarżonemu T. P. (2) okres rzeczywistego pozbawienia wolności w okresie od dnia 16 lipca 2008r. do dnia 17 lipca 2008r., przyjmując iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jest równoważny jednemu dwóm stawkom dziennym grzywny;

XXXII. oskarżonego M. S. uznał za winnego tego, że w bliżej nieokreślonym czasie od połowy 2004 roku do 1 lutego 2005 r. działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, brał udział w obrocie środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi w znacznych ilościach w ten sposób, że wielokrotnie co najmniej dziesięciokrotnie nabył od R. L. (1) marihuanę w ilościach po 30 gram, łącznie 300 gram wartości 6.000 zł w cenie 20 zł za jeden gram, a następnie przekazał ją innym dotychczas nieustalonym osobom celem dalszej odsprzedaży, przy czym zarzucanego czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 m-cy kary za umyślne przestępstwo podobne to jest dokonania czynu wyczerpującego dyspozycję z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 kk i za ten czyn na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 4 § 1 kk wymierzył oskarżonemu karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 (pięćdziesięciu) złotych;

XXXIII. na podstawie art. 45 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego M. S. przepadek korzyści majątkowej w kwocie 6.000 (sześć tysięcy) złotych;

XXXIV. oskarżonego M. S. uznał za winnego dokonania zarzucanego mu czynu opisanego w pkt XII aktu oskarżenia wyczerpującego dyspozycję art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 kk i za ten czyn na podstawie art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył oskarżonemu karę roku pozbawienia wolności;

XXXV. na podstawie art. 45 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego M. S. przepadek korzyści majątkowej w kwocie 200 (dwieście) złotych;

XXXVI. oskarżonego M. S. uznał za winnego dokonania zarzucanego mu czynu opisanego w pkt XIII aktu oskarżenia wyczerpującego dyspozycję art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za ten czyn na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył oskarżonemu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

XXXVII. na podstawie art. 85 kk i 86 § 1 kk orzeczone wobec oskarżonego M. S. jednostkowe kary pozbawienia wolności połączył i jako łączną wymierzył mu karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności;

XXXVIII. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu M. S. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w okresie od dnia 16 lipca 2008 roku do dnia 30 września 2009r., przyjmując iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jest równoważny jednemu dniowi pozbawienia wolności;

XXXIX. oskarżonego A. S. uznał za winnego tego, że w bliżej nieokreślonym czasie, w okresie od listopada 2004 r. do kwietnia 2005 r. w S., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru aby R. L. (1) brał udział w obrocie znacznymi ilościami środków odurzających i substancji psychotropowych, doprowadził do spotkania R. L. (1) z nieustalonym mężczyzną z terenu W. zajmującym się obrotem narkotykami, jak też zorganizował spotkanie z nieustalonym mężczyzną z S., który następnie zakupywał znaczne ilości amfetaminy i marihuany od R. L. (1), to jest dokonania czynu wyczerpującego dyspozycję art. 18 § 3 kk w zw. z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za ten czyn na podstawie 19 § 1 kk w zw. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r.

o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 4 § 1 kk wymierzył oskarżonemu karę roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 40 (czterdziestu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwudziestu) złotych;

XL. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego A. S. kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 3 (trzech) lat próby;

XLI. oskarżonego P. W. uznał za winnego dokonania zarzucanego mu czynu opisanego w pkt XII aktu oskarżenia wyczerpującego dyspozycję art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk i za ten czyn na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 4 § 1 kk wymierzył oskarżonemu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 40 (czterdziestu) stawek dziennych grzywny, przyjmując, iż jedna stawka dzienna jest równoważna kwocie 40 (czterdziestu) złotych;

XLII. oskarżonego P. W. uznał za winnego dokonania zarzucanego mu czynu opisanego w pkt XIII aktu oskarżenia wyczerpującego dyspozycję art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk i za ten czyn na podstawie art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył oskarżonemu karę roku pozbawienia wolności;

XLIII. na podstawie art. 45 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego P. W. przepadek korzyści majątkowej z przestępstw opisanych w pkt. XLI i XLII w kwocie 43 350 (czterdzieści trzy tysiące trzysta pięćdziesiąt) złotych;

XLIV. na podstawie art. 85 kk i 86 § 1 kk orzeczone wobec oskarżonego P. W. jednostkowe kary pozbawienia wolności połączył i jako łączną wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

XLV. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu P. W. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w okresie od 4 grudnia 2008 roku do dnia 30 września 2009r., przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jest równoważny jednemu dniowi pozbawienia wolności;

XLVI. zasądził od Skarbu Państwa tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej obrony sprawowanej z urzędu na rzecz:

- adw. S. Z. kwotę 6 380,64 (sześć tysięcy trzysta osiemdziesiąt 64/100) złotych za obronę oskarżonego M. B.;
- adw. A. M. kwotę 6 380,64 (sześć tysięcy trzysta osiemdziesiąt 64/100) złotych za obronę oskarżonego R. M. (1);
- adw. M. U. kwotę 6 380,64 (sześć tysięcy trzysta osiemdziesiąt 64/100) złotych za obronę oskarżonego P. Ł.;
- adw. H. A. kwotę 6 380,64 (sześć tysięcy trzysta osiemdziesiąt 64/100) złotych za obronę oskarżonego A. S.;
- adw. J. W. kwotę 2 273,04 (dwa tysiące dwieście siedemdziesiąt trzy 4/100) złotych za obronę oskarżonego T. P. (2);

XLVII. zwolnił oskarżonych od ponoszenia kosztów sądowych, wydatki przejmując na rachunek Skarbu Państwa.

Postanowieniem z dnia 15 maja 2015r. Sąd Rejonowy w Siedlcach na podstawie art. 420 § 1 i 2 kpk zmienił postanowienie zawarte w punkcie IV sentencji wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach VII Wydział Karny z dnia 10 kwietnia 2015r., sygn. akt VII K 660/12 w ten sposób, że na poczet orzeczonej kary grzywny zaliczył oskarżonemu R. L. (1) okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 29 października 2007r. do dnia 22 lipca 2008r. przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie jest równoważny dwóm stawkom dziennym grzywny i uznał karę grzywny za wykonaną co do 534 stawek dziennych orzeczonej kary grzywny, zaś postanowieniem z dnia 30 lipca 2015r. na podstawie art. 420 § 1 i 2 kpk zmienił postanowienie zawarte w pkt IV sentencji wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach VII Wydział Karny z dnia 10 kwietnia 2015r., sygn. akt VII K 660/12 w ten sposób, że na poczet orzeczonej kary grzywny zaliczył oskarżonemu R. L. (1) okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 29 października 2007r. do dnia 22 lipca 2008r. przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie jest równoważny dwóm dziennym stawkom grzywny i uznał karę grzywny za wykonaną co do 536 stawek dziennych orzeczonej kary grzywny oraz zmienił postanowienie zawarte w punkcie XXVIII sentencji

wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach VII Wydział Karny z dnia 10 kwietnia 2015r., sygn. akt VII K 660/12 w ten sposób, że na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu Ł. P. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 16 lipca 2008r. do dnia 30 września 2009r. przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie jest równoważny jednemu dniowi kary pozbawienia wolności i uznał karę pozbawienia wolności za wykonaną w całości i na poczet orzeczonej kary grzywny zaliczył oskarżonemu Ł. P. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 16 lipca 2008r. do dnia 30 września 2009r. przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie jest równoważny dwóm stawkom dziennym grzywny i uznał karę grzywny za wykonaną co do 30 stawek dziennych orzeczonej kary grzywny. Następnie postanowieniem z dnia 23 września 2015r. zmienił postanowienie z dnia 30 lipca 2015r. w odniesieniu do Ł. P. w ten sposób, że na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu Ł. P. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 16 lipca 2008r. do dnia 16 września 2009r. przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie jest równoważny jednemu dniowi kary pozbawienia wolności i uznał karę pozbawienia wolności za wykonaną w całości i na poczet orzeczonej kary grzywny zaliczył oskarżonemu Ł. P. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 17 września 2009r. do dnia 30 września 2009r. przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie jest równoważny dwóm stawkom dziennym grzywny i uznał karę grzywny za wykonaną co do 28 stawek dziennych orzeczonej kary grzywny.

Apelacje od powyższego wyroku wnieśli: obrońca oskarżonych P. W. i R. M. (1), obrońca oskarżonych P. G. i Ł. N., obrońca oskarżonego P. Ł., obrońca oskarżonego M. B. oraz oskarżony M. S..

Obrońca oskarżonych P. W. i R. M. (1) na podstawie art. 425 § 1 i 2 kpk oraz art. 444 k.p.k. zaskarżył powyższy wyrok w całości w stosunku do obu oskarżonych.

W stosunku do oskarżonego P. W. na podstawie art. 427 §2 kpk i art. 438 pkt 3 k.p.k. zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, mający wpływ na jego treść, a polegający na przyjęciu, iż oskarżony dopuścił się czynu zarzucanego mu w pkt XII aktu oskarżenia wyłącznie w oparciu o wyjaśnienia oskarżonego R. L. (1), podczas gdy wiarygodność tych wyjaśnień, biorąc pod uwagę także istniejący pomiędzy oskarżonymi konflikt, musi budzić poważne wątpliwości;

- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, mający wpływ na jego treść, a polegający na przyjęciu, iż w ramach czynu zarzucanego P. W. w pkt XIII aktu oskarżenia oskarżony wielokrotnie udzielił G. P. substancji psychotropowej w postaci amfetaminy, w porcjach po 0,5 grama, w cenie 30 złotych, tj. łącznie 5 gram o wartości 150 zł, podczas gdy z zeznań świadka G. P. złożonych w szczególności na rozprawach w dniu 6.01.2010r. i 5.12.2014r. wynika, iż kupował on od oskarżonego amfetaminę 3 razy a nie co najmniej dziesięciokrotnie oraz że płacił za działkę po 20 złotych.

W oparciu o tak postawione zarzuty na zasadzie art. 427 §1 kpk i art. 437 §2 kpk wniósł o:

- zmianę wyroku w pkt XLI dotyczącym uznania oskarżonego P. W. za winnego dokonania czynu zarzucanego mu w pkt XII aktu oskarżenia i uniewinnienie go od popełnienia zarzucanego mu czynu;

- zmianę wyroku w pkt XLI poprzez zmianę kwalifikacji prawnej czynu przy przyjęciu, iż oskarżony 3-krotnie udzielił G. P. substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w porcjach po 0,5 grama w cenie 20 zł za działkę i uznanie, że czyn ten stanowi przypadek mniejszej wagi wyczerpujący dyspozycję art. 59 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i wymierzenie mu za ten czyn jak najłagodniejszej kary,

ewentualnie uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania,

alternatywnie z ostrożności procesowej na podstawie art. 438 pkt 4 kpk podniósł zarzut rażącej niewspółmierności kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego P. W. poprzez orzeczenie łącznej kary pozbawienia wolności bez dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia jej wykonania, czego zdaje się nie uzasadniają dyrektywy

przewidziane treścią art. 53 kk, a w szczególności dotychczasowa niekaralność oskarżonego oraz ocena jego zachowania w okresie od popełnienia przestępstwa do dnia wydania wyroku.

W oparciu o tak postawiony zarzut na zasadzie art. 427 §1 kpk i art. 437 §2 kpk wniósł o zmianę wyroku i wymierzenie oskarżonemu kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

W stosunku do oskarżonego R. M. (1) w oparciu o przepis art. 427 §2 kpk i art. 438 pkt 2 kpk jego obrońca zarzucił:

- obrazę przepisów prawa procesowego, a mianowicie art. 4, art. 410 i art. 424 §1 pkt 1 kpk, która miała wpływ na treść wyroku, a wynika z oparcia orzeczenia o winie oskarżonego tylko na dowodach obciążających w postaci wyjaśnień R. L. (1), pomimo iż Sąd nie dokonał koniecznej weryfikacji tych wyjaśnień i pominięcie dowodów korzystnych dla oskarżonego, a w szczególności wyjaśnień oskarżonego M. I., bez należytego uzasadnienia takiego stanowiska.

Wskazując na powyższe na zasadzie art. 427 §1 kpk i art. 437 §2 kpk obrońca oskarżonego wniósł o zmianę wyroku w pkt XIX i uniewinnienie oskarżonego R. M. (1) od dokonania zarzucanego mu czynu, ewentualnie uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Obrońca oskarżonych P. G. i Ł. N. na podstawie art. 425 §1 i 2 kpk w zw. z art. 444 kpk zaskarżył wyrok w stosunku do obu oskarżonych w całości w stosunku do wszystkich zarzucanych im czynów.

Orzeczeniu temu na podstawie art. 438 pkt 2 i 3 kpk zarzucił:

1/ błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku i mający wpływ na jego treść poprzez uznanie, że P. G. i Ł. N. popełnili zarzucane im czyny, za które zostali skazani, w sytuacji, gdy przeczą temu wyjaśnienia tych i pozostałych oskarżonych, zeznania wszystkich świadków, zaś jedyny dowód w postaci zeznań i wyjaśnień R. L. (1) nie ma żadnej wartości dowodowej, jest niczym nie poparty, wewnętrznie sprzeczny i niewiarygodny;

2/ obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść wyroku, a mianowicie art. 4, art. 7, art. 410 i art. 424 §1 kpk poprzez obdarzenie wiarą wyłącznie zeznań i wyjaśnień R. L. (1), przy jednoczesnym odrzuceniu dowodów przeciwnych, poczynieniu ustaleń w oparciu o przypuszczenia, domniemania i uproszczenia logiczne, a nadto braku sporządzenia uzasadnienia, które odpowiadałoby standardom proceduralnym, w szczególności poprzez lakoniczną i nieczytelną analizę relacji R. L. (1), brak wyjaśnienia, czym ten dowód jest poparty, czy nie jest sprzeczny z zasadami logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego.

Podnosząc te zarzuty obrońca oskarżonych wniósł o:

1. uchylenie zaskarżonego wyroku w całości wobec obydwu oskarżonych i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Siedlcach do ponownego rozpoznania, ewentualnie
2. zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie P. G. i Ł. N. od wszystkich zarzucanych im czynów.

Obrońca oskarżonego P. Ł. na podstawie art. 425 §1 i 2 kpk oraz art. 444 kpk zaskarżył wyrok na korzyść w części dotyczącej tego oskarżonego od winy i kary i na podstawie art. 438 pkt 2, 3 i 4 kpk wyrokowi zarzucił:

1. mogącą mieć wpływ na treść orzeczenia obrazę przepisów postępowania, a mianowicie art. 7 kpk poprzez nienależyte rozważenie i ocenienie całokształtu zebranego w sprawie materiału dowodowego, co w konsekwencji doprowadziło do bezpodstawnego obdarzenia wiarygodnością wyjaśnień oskarżonego R. L. (1) w części pomawiającej oskarżonego P. Ł. o popełnienie czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia (w sytuacji, gdy oskarżony ten miał interes faktyczny i prawny w złożeniu wyjaśnień obciążających oskarżonego P. Ł. i pozostałych oskarżonych w tej sprawie, zaś wyjaśnienia te w tej części nie znalazły potwierdzenia w zebranych materiałach dowodowych sprawy), przy jednoczesnym bezpodstawnym odmówieniu wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego P. Ł. i skutkowało wydaniem wyroku skazującego w odniesieniu do oskarżonego P. Ł. w sytuacji braku obiektywnych i wiarygodnych dowodów przemawiających przeciwko oskarżonemu;

2. mogący mieć wpływ na treść orzeczenia błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę tego orzeczenia przez dowolne, nie znajdujące oparcia w całokształcie zebranego materiału dowodowego, niezgodne z zasadami wiedzy, doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania przyjęcie, iż oskarżony dopuścił się popełnienia czynu zarzuconego w pkt V aktu oskarżenia, podczas gdy analiza całokształtu zebranego materiału dowodowego przemawia przeciwko takiemu ustaleniu;

3. rażąco niewspółmierność kary pozbawienia wolności wymierzonej oskarżonemu za czyn przypisany mu w wyroku, polegający na wymierzeniu oskarżonemu kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania – podczas gdy właściwości i warunki osobiste oskarżonego oraz wzgląd na wewnętrzną sprawiedliwość wyroku przemawiały za warunkowym zawieszeniem wykonania orzeczonej kary, ewentualnie wymierzeniem jej w rozmiarze odpowiadającym okresowi rzeczywistego pozbawienia oskarżonego wolności w niniejszej sprawie.

Podnosząc te zarzuty i powołując się na treść art. 437 §1 i 2 kpk oraz art. 438 pkt 2, 3 i 4 kpk wniósł o:

1/ zmianę zaskarżonego wyroku w części dotyczącej oskarżonego P. Ł. poprzez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia czynu zarzuconego mu w pkt V aktu oskarżenia, ewentualnie

2/ uchylenie wyroku w części dotyczącej oskarżonego P. Ł. i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji, ewentualnie

3/ zmianę zaskarżonego wyroku w części dotyczącej kary pozbawienia wolności wymierzonej wobec oskarżonego P. Ł. – poprzez warunkowe zawieszenie jej wykonania na okres próby wynoszący lat 3 (przy zastosowaniu przepisu art. 69 §1 kk w brzmieniu sprzed ostatniej nowelizacji kodeksu karnego – jako przepisu względniejszego dla oskarżonego), ewentualnie obniżenie wymierzonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności do rozmiaru odpowiadającego okresowi rzeczywistego pozbawienia oskarżonego wolności w niniejszej sprawie.

Wniósł nadto o zasądzenie nieopłaconych w całości ani w części kosztów obrony oskarżonego P. Ł. z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

Obrońca oskarżonego M. B. zaskarżył wyrok na podstawie art. 425 §1 i 2 kpk w zw. z art. 444 kpk w całości i na podstawie art. 438 pkt 3 kpk orzeczeniu temu zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, mający wpływ na jego treść, wynikający z nieuzasadnionego obdarzenia wiarą wyjaśnień R. L. (1), które Sąd określił jako w pełni obiektywne i przez to wiarygodny materiał dowodowy pozwalający na czynienie ustaleń faktycznych w sprawie, podczas gdy ten materiał dowodowy w postaci wyjaśnień R. L. (1), jako uzyskany od źródła bardzo istotnie zainteresowanego odniesieniem jak największych korzyści procesowych od wymiaru sprawiedliwości, nie może z takiej jego istoty być materiałem obiektywnym i wiarygodnym.

Nadto obrońca zaskarżył wyrok w pkt XLVI w zakresie zasądzonych na jego rzecz od Skarbu Państwa kosztów obrony oskarżonego M. B. wykonywanej z urzędu, które nie zostały opłacone w całości ani w części.

Podnosząc te zarzuty obrońca oskarżonego na podstawie art. 427 §1 kpk i art. 437 §2 kpk wniósł o zmianę wyroku i uniewinnienie M. B. od zarzutu popełnienia przypisanego mu czynu a także o wyliczenie kosztów obrony z urzędu i zasądzenie ich łącznie z kosztami obrony w postępowaniu odwoławczym w niniejszej sprawie, ponieważ nie zostały one uiszczony w całości ani w części.

Oskarżony M. S. na podstawie art. 444 kpk zaskarżył wyrok w odniesieniu do swojej osoby w całości. Orzeczeniu temu zarzucił dowolną ocenę zebranych w sprawie dowodów, podniósł iż Sąd rozpoznający sprawę nie wziął pod uwagę tego, że w kwietniu 2012r. wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie XVIII Wydział Karny sygn. akt XVIII K 422/11 (wyrok w aktach sprawy) został on skazany za handel narkotykami w ilości 16 kg i za ten sam okres, którego dotyczą czyny z pkt XII i XIII zaskarżonego wyroku i odbywa już w tamtej sprawie karę 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. W jego ocenie został dwukrotnie ukarany za te same czyny. Nadto oskarżony stwierdził, że nie popełnił czynu z pkt XI wyroku, jednakże w tym zakresie skarży wyrok jedynie w części dotyczącej orzeczonej kary, uznając ją za rażąco

surową i z tego względu wniósł o jej złagodzenie lub uniewinnienie, wniósł też o uniewinnienie go od czynów z pkt XII i XIII wyroku i zwolnienie z ponoszenia kosztów za postępowanie odwoławcze, gdyż odbywa aktualnie „wieloletni wyrok pozbawienia wolności”.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Wszystkie wniesione apelacje są bezzasadne i to w oczywistym stopniu.

Sąd II instancji z urzędu zmienił wyrok jedynie w stosunku do oskarżonego P. W. i w ten tylko sposób, że przyjął, iż oskarżony ten popełnił czyny zarzucane mu w pkt XV i XVI aktu oskarżenia, nie zaś czyny XII i XIII aktu oskarżenia, jak to omyłkowo wskazał Sąd I instancji w pkt XLI i XLII w zaskarżonym orzeczeniu.

Z tego względu oraz zważywszy na złożenie wniosków o sporządzenie pisemnych motywów wyroku Sądu Odwoławczego wyłącznie przez obrońcę oskarżonych P. G. i Ł. N. oraz osobiście przez oskarżonego R. M. (1) Sąd II instancji, mając na względzie treść art. 457 § 2 kpk, ogranicza uzasadnienie orzeczenia do ustosunkowania się do zarzutów i wniosków apelacyjnych sformułowanych w apelacjach dotyczących tych tylko oskarżonych.

Należy zwrócić uwagę, że obie skargi odwoławcze, tj. obrońcy oskarżonych P. G. i Ł. N. oraz obrońcy oskarżonego R. M. (1) jako podstawowy zarzut podnoszą oparcie orzeczenia o winie każdego z tych oskarżonych wyłącznie na obciążających ich wyjaśnieniach R. L. (1), przy jednoczesnym pominięciu dowodów dla oskarżonych korzystnych, z tym że pierwszy z nich wskazuje w tym zakresie na błąd w ustaleniach faktycznych i obrazę art. 4, art. 7, art. 410 i art. 424 § 1 kpk, zaś drugi (obrońca oskarżonego R. M. (1)) na obrazę art. 4, art. 410 i art. 424 § 1 pkt 1 kpk.

Obrońcy wskazanych oskarżonych w istocie rzeczy kwestionują przede wszystkim złożone w postępowaniu przygotowawczym jako drugie i wszystkie po nich złożone w niniejszej sprawie wyjaśnienia oskarżonego R. L. (1) i na poparcie swojego stanowiska przytaczają szereg argumentów, które zostały jednak dostrzeżone przez Sąd I instancji. Ewidentnie nadmierną wagę apelujący przywiązują do wyjaśnień oskarżonych P. G., Ł. N. i R. M. (1) oraz w odniesieniu do tego ostatniego oskarżonego również do wyjaśnień M. I., w których twierdzili oni, że wskazane osoby nie brały udziału w obrocie środkami odurzającymi w znacznych ilościach. Prawdą jest to, że Sąd Rejonowy w Siedlcach ustalił stan faktyczny w sprawie w odniesieniu do tych oskarżonych przede wszystkim na podstawie wyjaśnień R. L. (1), jednakże oparł się nie na pierwszych z nich, w których ten nikogo nie pomawiał i sam nie przyznawał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, lecz dopiero na kolejnych, złożonych w dniu 9 kwietnia 2008r., które następnie potwierdzał i uzupełniał. Zmianę jego depozycji we wskazanym zakresie Sąd orzekający dostrzegł i omówił w motywach zaskarżonego wyroku, a argumenty przytoczone przez skarżących oceny tej zmienić nie mogą. Sąd I instancji orzekając w niniejszej sprawie, dotyczącej między innymi wskazanych oskarżonych i przypisanych im czynów, przestrzegając zasad wymienionych w art. 4, art. 7, art. 410 i art. 424 kpk. Badał oraz uwzględniał okoliczności przemawiające zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonych, który to zarzut niesłusznie podnoszą autorzy apelacji. Wyjaśnienia P. G., Ł. N. oraz R. M. (1), jak też potwierdzające linię obrony tego ostatniego wyjaśnienia M. I., tak jak depozycje R. L. (1) i pozostałe przeprowadzone w sprawie dowody, zostały ocenione wnikliwie i zgodnie z regułą wynikającą z art. 7 kpk. Sąd Rejonowy wskazał, dlaczego podzielił drugie i następujące po nich kolejne wyjaśnienia R. L. (1), a nie zaakceptował pierwszych złożonych przez niego wyjaśnień, podobnie jak depozycji oskarżonych G., N. i M., czy też wyjaśnień M. I., które eksponuje obrońca oskarżonego R. M. (1) w pisemnym środku odwoławczym i swoje stanowisko w sposób przekonujący uzasadnił.

W tym miejscu wskazać należy, że w nauce prawa karnego wyjaśnienia oskarżonego, opisujące rolę i udział w zarzucanym mu przestępstwie także innej osoby, określa się mianem pomówienia, co nie oznacza, że określeniu temu należy w postępowaniu karnym przydawać takie znaczenie, z jakim funkcjonuje ono w języku potocznym. Pomówienie, czyli obciążenie innej osoby odpowiedzialnością za przestępstwo jest bowiem, w ujęciu prawa karnego procesowego, zgodnie z przyjętą linią orzecznictwa Sądu Najwyższego (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 stycznia 2006r. II KK 29/05 OSNKW 2006/4/41), dowodem podlegającym swobodnej ocenie na równi z innymi dowodami, nie może być

więc z góry traktowane z nieufnością, uznawane za dowód „niepełnowartościowy” i ograniczane do pojęcia fałszywego oskarżenia.

W niniejszej sprawie skarżący pomijają, czy nie dostrzegają tego, jaki motyw towarzyszył złożeniu przez R. L. (1) wyjaśnień stanowiących pomówienia pozostałych oskarżonych, w tym P. G., Ł. N. i R. M. (1). Ich rolę w całym przestępczym procederze, dotyczącym wprowadzania do obrotu środków odurzających i substancji psychotropowych, opisał on niejako „przy okazji”, przedstawiając swoją w nim, aktywną rolę, chcąc skorzystać z nadzwyczajnego złagodzenia kary (art. 60 §3 i 4 kk). Niewątpliwie obciążając innych oskarżonych nie zmierzał przecież do uniknięcia własnej odpowiedzialności. Nie miał też, wbrew twierdzeniom skarżących, żadnego racjonalnego motywu, aby fałszywie oskarżać te konkretnie osoby, z którymi nie był skonfliktowany. Jego wszystkie wyjaśnienia, poczynwszy od tych złożonych w dniu 9 kwietnia 2008r, opisują w detaliczny sposób jego kontakty z pozostałymi oskarżonymi dotyczące wprowadzania narkotyków do obrotu, wskazują od kogo on je nabywał, w jakich ilościach, a także kto je od niego kupował, w jakim czasie i w jakich ilościach. Nie ograniczają się one jednak do wskazywania tych tylko okoliczności, ale podają wiele innych detali, znajdujących potwierdzenie w innych dowodach, które świadczą o wiarygodności jego przekazów.

Oczywistym jest, iż w sprawie, w której ustalenie sprawstwa oskarżonych opiera się przede wszystkim na pomówieniu jednego z nich, należy jego wyjaśnienia oceniać niezwykle skrupulatnie, stosując ich pogłębioną analizę, a przede wszystkim przestrzegając reguł wskazanych w art. 7 kpk. Takiej właśnie analizie i ocenie poddał Sąd wyjaśnienia osoby pomawiającej w niniejszej sprawie.

W tym miejscu wskazać należy, że z powszechnie przyjmowanej w doktrynie i aktualnej judykaturze tezy (por. orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 9 listopada 1990 roku - OSNKW 1991, z. 7-9, poz.41) wynika, że przekonanie sądu o wiarygodności jednych dowodów i niewiarygodności innych pozostaje pod ochroną art. 4 § 1 kpk (obecnie art. 7 kpk) jedynie wtedy, gdy:

- 1) jest poprzedzone ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy i to w sposób podyktowany obowiązkiem dochodzenia do prawdy,
- 2) stanowi wynik rozważenia wszystkich okoliczności przemawiających zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego,
- 3) jest wyczerpująco i logicznie – z uwzględnieniem wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego – uargumentowane w uzasadnieniu wyroku.

Zadość tym regułom czyni ocena wyjaśnień R. L. (1), tak jak dokonana przez Sąd meriti ocena pozostałych dowodów w zakresie występków przypisanych R. M. (1), P. G. i Ł. N.. W świetle okoliczności sprawy, w tym przede wszystkim dokładnie analizując wyjaśnienia R. L. (1), Sąd miał pełne prawo, aby odrzucić depozycje skarżących wyrok wskazanych wyżej oskarżonych, uznając je za przyjętą linię obrony. Wbrew twierdzeniom zawartym w pisemnych środkach zaskarżenia, które ich dotyczą, Sąd orzekający nie miał żadnych racjonalnych podstaw, aby zakwestionować wyjaśnienia pomawiającego ich oskarżonego, który od momentu przyznania się do popełnienia zarzucanego mu czynu (drugie przesłuchanie), nie odwołał swoich wyjaśnień również w zakresie pomówienia oskarżonych, a jego depozycje obfitują w liczne szczegóły, wyeksponowane przez Sąd I instancji w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, które ewidentnie świadczą o wiarygodności jego relacji.

Aby nie być gołosłownym należy przypomnieć, że w odniesieniu do czynu zarzucanego i przypisanego R. M. (1) Sąd Rejonowy trafnie wskazał, iż w okresach objętych zarzutem brał on udział w obrocie środkami odurzającymi w znacznych ilościach w ten sposób, że wielokrotnie zbywał R. L. (1), łącznie co najmniej 4,5 kg marihuany wartości 76.500 zł, w celu jej dalszej odsprzedaży. Powyższe faktycznie, jak podnosi obrońca tego oskarżonego w apelacji, Sąd ustalił na podstawie wyjaśnień tegoż ostatniego, ale brak jest powodów, aby depozycje R. L. (1) w tym zakresie kwestionować. Oskarżony ten szczegółowo opisał w swoich wyjaśnieniach, w jakich okolicznościach poznał R. M. (1). Wyjaśnił, iż zapoznał go z nim „chłopak z gór”, którego poznał u S., zrelacjonował pierwsze spotkanie z nim,

wskazał osobę towarzyszącą wówczas M. o pseudonimie (...) i wymienił ilości zakupywanej od niego marihuany, uiszczanej za nią ceny i okresów, kiedy dokonywał z nim transakcji. Znamienne jest również to, na co zwrócił uwagę Sąd orzekający, iż R. L. (1) wskazywał na wiele szczegółów dotyczących znajomości z R. M. (1) i niemożliwe jest to, aby przedstawione w tym zakresie depozycje stworzył dla potrzeb niniejszego procesu, chcąc nimi obciążyć tego oskarżonego, z którym nie był skonfliktowany i nie miał żadnego interesu, ani faktycznego, ani też prawnego, aby właśnie tę osobę fałszywie pomawiać. O tym, że oskarżony R. L. (1) mówił prawdę świadczy to, że jego relacje pokrywają się obiektywnymi okolicznościami, takimi jak okres, kiedy R. M. (1) był tymczasowo aresztowany i oskarżony ten nie miał możliwości zakupu od niego narkotyków, czy też miejsce zamieszkania oskarżonego w tym czasie, które było jednym z miejsc ich spotkań w tym właśnie celu. Fakt zamieszkiwania tego oskarżonego w okresie objętym zarzutem w miejscu wskazywanym przez R. L. (1) potwierdziła żona R. M. (1) - E. M., powielając takie szczegóły wynikające z wyjaśnień pomawiającego oskarżonego, jak to, że w tym czasie M. mieszkali w wynajętym domu w Z., na parterze żona M. prowadziła zakład fryzjerski, a na górze mieli mieszkanie. Okoliczność powyższa jest o tyle istotna, że R. L. (1) konsekwentnie podawał, iż poza miejscami dokładnie opisanymi w W. (stacja PKP), S. (I. na stacji (...)), W. (Z. (...), centrum) i okolicach M. (bar za M.), to również w Z. odbierał od R. M. (1) narkotyki (ten chodził po nie na górę do mieszkania). Nieprawdą jest zatem twierdzenie autora pisemnej skargi, że wyjaśnienia R. L. (1) obciążające R. M. (1) są odosobnione. Sąd orzekający poza wskazanymi wyżej okolicznościami bezbłędnie dostrzegł, iż również świadek M. C. przyznał, że R. M. (1) jest osobą, z którą rozmawiał na temat handlu narkotykami, podał, że jest on z terenu Z., ale nie pamiętał, czy doszło do jakiejś transakcji (k. 4224-4225). Niemożliwe jest zatem, by depozycje oskarżonego R. L. (1) w tym zakresie możliwe były do skutecznego podważenia. Znał on wiele podanych wyżej detali charakteryzujących osobę R. M. (1), które zostały potwierdzone, nadto wiedział, jakimi samochodami poruszał się (k. 3911-czerwony N., szare B.). Poza tym R. L. (1) rozpoznał tego oskarżonego podczas okazania. Nie znał wprawdzie jego nazwiska, ale twierdził, że go zna, nazywa się R. i pochodzi z W.. W ocenie Sądu II instancji podane okoliczności były wystarczające, aby uznać wersję R. L. (1), co do zachowań R. M. (1) w zakresie zarzucanego mu czynu, za wiarygodną. Nie jest ona odosobniona, potwierdza ją ponad wszelką wątpliwość szereg wskazanych wyżej, obiektywnie ustalonych szczegółów i depozycji. Tylko dlatego, że M. I., który jest znajomym R. M. (1), chcąc pomóc mu w uniknięciu odpowiedzialności karnej oświadczył, iż to nie M. był tym mężczyzną, który towarzyszył osobie o pseudonimie (...) czy (...) w czasie spotkania z L. na stacji PKP w W., nie sposób, jak chce tego obrona, podważyć obciążające go wyjaśnienia R. L. (1), który opisał okoliczności zakupu od niego łącznie 4,5 kg marihuany. Skarga odwoławcza dotycząca tego oskarżonego jest tak skonstruowana, że przytacza jedynie fragment wyjaśnień I., które są korzystne dla R. M. (1), całkowicie zaś pomija słusznie uznane za wiarygodne dowody i okoliczności podniesione przez Sąd I instancji, które potwierdzają złożone w tym zakresie jako drugie i kolejne wyjaśnienia R. L. (1) wskazujące na sprawstwo R. M. (1) w zakresie przypisanego mu przestępstwa.

Prawidłowa jest również ocena dowodów i oparte na nich ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd Rejonowy w Siedlcach w zakresie dotyczącym uznania, że Ł. N. i P. G. są sprawcami przypisanych im w zaskarżonym wyroku przestępstw. Zarzuty apelacyjne dotyczące tych oskarżonych są również polemiką z trafnymi ustaleniami w zakresie czynu przypisanego P. G. w pkt XIII wyroku, a Ł. N. w pkt XXII i XXIII zaskarżonego orzeczenia.

W świetle zebranych w sprawie dowodów Sąd meriti miał pełne prawo, aby uznać, że P. G. w bliżej nieokreślonym czasie w 2005r. w S. brał udział w obrocie środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi w znacznych ilościach w ten sposób, że jednorazowo nabył od R. L. (1) amfetaminę w ilości 100 gram wartości 700 złotych (7 zł za gram), a następnie przekazał ją innym dotychczas nieustalonym osobom celem dalszej odsprzedaży. Zasadnie Sąd Rejonowy zakwestionował wyjaśnienia P. G., który konsekwentnie nie przyznawał się do wskazanego zarzutu, twierdząc, iż nie zajmował się handlem narkotykami, a R. L. (1) zna tylko z widzenia. Sąd orzekający podkreślił, że jego wyjaśnienia pozostają w opozycji do konsekwentnych oraz spójnych przekazów R. L. (1). Oskarżony L. (k. 314, 363, v, 3888v, 3890, 3910), jak trafnie wskazał Sąd Rejonowy, nie znał co prawda P. G. z imienia i nazwiska. Podawał jego pseudonim (...), opisał okoliczności poznania tej osoby i stopień pokrewieństwa z oskarżonym M. S., którego znał, gdyż sprzedawał mu narkotyki. R. L. (1) nie miał żadnych racjonalnych powodów, aby fałszywie obciążać tego oskarżonego swoimi depozycjami, a stanowczo i to na każdym etapie postępowania podawał w nich, iż sprzedał (...) (P. G.) 100 gram amfetaminy za 700 złotych. O wiarygodności jego wyjaśnień świadczą informacje zawarte w wyjaśnieniach P. G., który

przyznał, że wynajmował mieszkanie przy ul. (...) w S. od M. S., który jest wujkiem jego żony (k. 3932). Nadto istotne w sprawie jest to, że po okazaniu R. L. (1) tablic poglądowych ze zdjęciami osób podejrzanych, rozpoznał on między innymi (...), czyli P. G. jako osobę, która kupowała od niego narkotyki. Z tego względu Sąd był w pełni uprawniony, aby nie czynić podstawą ustaleń faktycznych wyjaśnień oskarżonego P. G. co do zasadniczej kwestii, tj. nabycia od L.100 gram amfetaminy, a zaakceptować depozycje R. L. (1), o których była wyżej mowa. Sąd Okręgowy, tak jak Sąd meriti, nie dostrzegł takich okoliczności, które powodowałyby możliwość zakwestionowania jego wiarygodności również w zakresie dotyczącym tego oskarżonego.

Chybiony jest również zarzut dowolnej i wybiórczej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego, która w ocenie obrońcy spowodowała, że Sąd orzekający dopuścił się błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku w zakresie dotyczącym czynów zarzuconych oskarżonemu Ł. N. tj. popełnienia przez niego występku przypisanego mu w pkt XXI i XXII wyroku. Sąd I instancji prawidłowo ocenił zgromadzone w tym zakresie dowody, które pozwoliły na uznanie winy tego oskarżonego w zakresie zarzuconych mu i przypisanych przestępstw dotyczących: ułatwienia R. L. (1) wzięcia udziału w obrocie znacznymi ilościami środków odurzających i substancji psychotropowych w ilości co najmniej 200 gram marihuany wartości 3.600 zł w ten sposób, że skontaktował go z nieustalonym mężczyzną z terenu W., który miał być dostawcą narkotyków (zarzut VII) oraz brania udziału w obrocie środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi w znacznych ilościach, opisanych szczegółowo w pkt VIII aktu oskarżenia. Aby nabrać przekonania o prawidłowości rozstrzygnięcia w tej kwestii należy wnikliwie przeanalizować poprawnie w tym zakresie sporządzone uzasadnienie zaskarżonego wyroku. Sąd I instancji wykazał, jakie dowody w bezsprzeczny sposób wskazują na sprawstwo Ł. N. odnośnie tych czynów. Oskarżony ten nie przyznał się wprawdzie do ich popełnienia i oświadczył, że w jego obecności nie było takich sytuacji, aby D. K. sprzedawał narkotyki R. L. (1). Zaprzeczył, by pośredniczył w procederze obrotu narkotykami i aby przekazywał w swoim domu temu oskarżonemu narkotyki na prośbę D. K.. Stwierdził też, że wprawdzie zna R. L. (1) i mógł się z nim spotykać na przykład na obiedzie, ale nie kupował od niego narkotyków (k.5130). Mimo depozycji oskarżonego takiej treści, Sąd orzekający w przekonujący sposób wykazał, dlaczego uznał sprawstwo Ł. N. w zakresie obu zarzucanych mu występku. Trafnie przyjął, iż to właśnie wyjaśnienia R. L. (1), wbrew stanowisku skarżącego wyrok obrońcy, są kluczowe do stwierdzenia sprawstwa oskarżonego. Odnosząc się do zarzutu obrońcy oskarżonego wskazującego, że na sprawstwo oskarżonego w zakresie zarzucanych mu czynów wskazuje tylko jeden współoskarżony, stwierdzić należy, że dla przypisania oskarżonemu winy w zakresie zarzucanego czynu nie jest wymagana określona ilość, czy rodzaj dowodów. Gdy w sprawie jedynym dowodem wskazującym na popełnienie zarzuconych oskarżonemu czynów są wyjaśnienia współpodejrzanego, to niemniej jednak nie oznacza, by nie był to dowód wystarczający, bowiem nie ilość pomówień ma znaczenie, ale ich jakość, czyli wiarygodność. Oczywiście dowód ten winien być oceniany, tak jak w niniejszej sprawie, szczególnie ostrożnie i wnikliwie. Poza tym należy podkreślić, że istotne dla jego oceny są ujęte kompleksowo szczegółowe wyjaśnienia R. L. (1) w odniesieniu do całości własnego przestępczego działania, jak i innych współpodejrzanych, które znalazły potwierdzenie w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym. Zdaniem skarżących, w tym też obrońcy oskarżonego Ł. N., przy ocenie pomówień powinna obowiązywać nie zasada ograniczonego zaufania, lecz zasada nieufności, gdyż ich zdaniem sam fakt złożenia przez współoskarżonego wyjaśnień obciążających inną osobę nie dowodzi, że okoliczności i fakty w nich zawarte rzeczywiście miały miejsce. Sąd Okręgowy w Siedlcach uznaje za Sądem orzekającym, że jest to zbyt rygorystyczne i uogólniające stanowisko. Istotne są okoliczności całej sprawy i treść pomówień, jak też pozostały zgromadzony w sprawie materiał dowodowy. Na akceptację w tym przedmiocie zasługuje, zdaniem Sądu Odwoławczego, stanowisko zaprezentowane przez Sąd Najwyższy w wyroku II KK 29/05 (OSNKW 2006, nr 4, poz. 41). W judykacie tym przyjęto, iż „pomówienie, a więc obciążenie innej osoby odpowiedzialnością za przestępstwo nie może być z góry traktowane z nieufnością, uznawane za dowód "niepełnowartościowy" i ograniczone do pojęcia fałszywego oskarżenia”. Niewątpliwie jest to dowód szczególny, którego przeprowadzenie wymaga skrupulatności w jego przeprowadzeniu i ocenie, tak aby ocena tego pomówienia, jako podstawy faktycznej co do winy pomówionego, nie nasuwała żadnych zastrzeżeń. Zatem dowód z pomówienia może być dowodem winy wtedy, gdy jest logiczny, stanowczy, konsekwentny, zgodny z logiką wypadków, nie jest wyrazem osobistego zainteresowania pomawiającego, wyrażającym się w przerzuceniu winy na inną osobę, czy umniejszaniu stopnia zawinienia. Wszystkie te kryteria spełnia pomówienie R. L. (1) w odniesieniu nie tylko do R. M. (1) i P. G., ale także do oskarżonego Ł. N.. Przechodząc do realiów niniejszej sprawy przypomnieć należy, że R.

L. (1) wyjaśniał wielokrotnie i poza pierwszymi jego depozycjami, o których była wyżej mowa, pozostałe są logiczne i konsekwentne. Oskarżony przesłuchiwany wielokrotnie opisywał swój udział, a także pomawianych oskarżonych w obrocie narkotykami opisywanymi w poszczególnych zarzutach aktu oskarżenia. Jego depozycje zawierają wiele detali, które przemawiają za wiarygodnością wyjaśnień, a niektóre z nich, np. te, o których była mowa wyżej, korespondują z innymi dowodami zgromadzonymi w sprawie. Jeśli chodzi o pomówienie Ł. N., to oskarżony dokładnie opisał okoliczności poznania go. Wskazał, iż poznał D. K., od którego kupował narkotyki, a także jego znajomego – oskarżonego Ł. (ustalono, iż nazywa się N.), który uczestniczył w transakcjach sprzedaży marihuany, przynosił ją jemu na prośbę K., pomagał w ważeniu i co najmniej dwukrotnie po zważeniu 100 gram marihuany przez D. K., przekazał ją R. L. (1). Ponadto ten ostatni przyznał, że w okresie, gdy D. K. przebywał w zakładzie karnym, to Ł. N. szukał nowych dostawców narkotyków, między innymi skontaktował go z osobą zamieszkałą w okolicy supersamu (...) w W. i mężczyzna ten sprzedał Ł. 200 gram marihuany w cenie po 18 złotych za gram. Sąd I instancji podkreślił, iż oskarżony L. podczas jednego z przesłuchań na etapie postępowania przygotowawczego podał, że w tym samym czasie, kiedy kupował narkotyki od D. K., to kupował je też od niego Ł. N., w jego obecności około 5-6 razy. Podawał również, że zdarzały się też takie sytuacje, kiedy K. nie posiadał przy sobie narkotyków, to zwracał się telefonicznie do Ł. N., aby mu je przyniósł. R. L. (1) przyznał także, iż zdarzało się, że to N. od niego kupował narkotyki. W sumie kupił on od L. nie mniej niż 2 kg marihuany po 17 zł za gram, nie mniej niż 3 kg amfetaminy w cenie po 6 zł za jeden gram i około 4000 sztuk extasy w cenie po 2,5 zł za tabletkę. Następnie pomawiający oskarżony dodał, że sprzedał również temu oskarżonemu kokainę w ilości około 120 gram po 100 zł za jeden gram. Prawdą jest to, co podnosi obrońca oskarżonego N. w pisemnym środku zaskarżenia, że uznanie winy tego oskarżonego w odniesieniu do obu przypisanych mu czynów nastąpiło właśnie na podstawie wyjaśnień R. L. (1). Wbrew jego stanowisku nie ma powodów, aby wątpić w wiarygodność jego przekazów na tej podstawie, iż żaden z oskarżonych, ani z przesłuchanych w sprawie świadków jego wyjaśnień obciążających Ł. N. nie potwierdził. Jak wskazano wyżej R. L. (1) w swoich depozycjach był drobiazgowy, stanowczy i konsekwentny (od czasu przyznania się do zarzucanego czynu), a z kolei kwestionowana również przez obronę owa szczegółowość wynikała z faktu prowadzenia, jak zauważył i wyjaśnił Sąd orzekający, zapisków, notowania tego, ile narkotyków kupował, a też ile i komu sprzedawał. Z pewnością notowanie powyższych informacji spowodowało ich utrwalenie w pamięci. R. L. (1) wskazał także, iż notatki te zniszczył i na pewno nie zawyżył podawanych ilości kupowanych i sprzedawanych narkotyków. Nikogo swoimi wyjaśnieniami, jak oświadczył, nie chciał skrzywdzić i jeśli podawane ilości są nieprecyzyjne, to mogły być znacznie wyższe, ale nie odwrotnie. Z tego względu uznać należało, że Sąd bezbłędnie ocenił całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego, by w konsekwencji uznać sprawstwo oskarżonego Ł. N. w zakresie przypisanych mu występów. Wbrew twierdzeniom autora apelacji, Sąd należycie rozważył i ocenił treść wyjaśnień R. L. (1) i uznał za wiarygodne jego depozycje złożone podczas drugiego przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym i kolejnych w tej sprawie. Dowód ten, tak jak dowody pozostałe w tej sprawie, został oceniony przez Sąd orzekający zgodnie z regułami wyrażonymi w art. 7 kpk. Jego wnikliwa ocena pozwoliła ponad wszelką wątpliwość na ustalenie winy oskarżonego Ł. N. w zakresie obu przestępstw. Wystarczy zapoznać się z motywami zaskarżonego wyroku, które wbrew twierdzeniom obrony sporządzone zostały prawidłowo i zgodnie z wymogami płynącymi z brzmienia art. 424 kpk, aby przekonać się o słuszności ustalonego w tym zakresie stanu faktycznego, który dyskwalifikuje wersję zaprezentowaną przez oskarżonego Ł. N.. Podkreślić należy, że wyjaśnienia oskarżonego R. L. (1), w części uznanej przez Sąd za wiarygodną, spełniają wszelkie kryteria dowodu pełnowartościowego. Z prawidłowej analizy dowodów przeprowadzonej w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku wynika, że oskarżony N. popełnił zarzucane mu przestępstwa. Na potwierdzenie swojego stanowiska, dotyczącego dania wiary wyjaśnieniom R. L. (1), Sąd przytoczył szereg argumentów, które zaakceptował Sąd Okręgowy, a z którymi polemizuje skarżący. W konsekwencji pomówienie R. L. (1) uznać należy za wiarygodne, gdyż :

- oskarżony wskazywał spontanicznie podczas szeregu przesłuchań (poza pierwszym), że Ł. N. dopuścił się obu zarzucanych mu przestępstw, detalicznie opisując okoliczności jego poznania (mieszkał tak jak on w M. przy ulicy (...)) i zachowania N., który pomagał K. w rozważaniu narkotyków, donosił je z innego miejsca, skontaktował go z osobami sprzedającymi narkotyki, kupował od niego narkotyki w ilościach skazanych z zarzucie VIIIa/o);

- jego wyjaśnienia, w których te okoliczności przyznał, są spójne, logiczne i konsekwentne;

- wyjaśnienia te R. L. (1) składał w warunkach zapewniających całkowitą swobodę wypowiedzi;

- z oskarżonym Ł. N. nie miał zatargów i konfliktów, a zatem nie miał żadnych powodów, aby swoimi wyjaśnieniami obciążać tego oskarżonego.

Zatem również wina oskarżonego Ł. N. została w sposób niewątpliwy udowodniona.

Podsumowując dotychczas poczynione wywody uznać należy, że zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, sformułowany w apelacji obrońcy oskarżonych Ł. N. i P. G., należy uznać za chybiony. Podobnie należy odnieść się do zarzutu obrazy przepisów postępowania, który podniesiony został w apelacjach obrońców. Wyżej wskazane dowody dotyczące analizowanych czynów przypisanych oskarżonym ocenione we wzajemnym powiązaniu wykluczają prawdziwość wyjaśnień tych oskarżonych, w których nie przyznali się do popełnienia zarzuconych czynów. O braku obrazy art. 4 , 7, 410 kpk odnośnie wskazanych zarzutów mowa była już wcześniej. Zaakcentować tylko trzeba, że zarzut naruszenia art. 410 kpk może być zasadny w przypadku, gdyby sąd opierał się w sprawie na materiale dowodowym, który w sprawie nie został ujawniony, bądź orzekał w oparciu jedynie o część ujawnionego materiału dowodowego (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 czerwca 2013r., IV KK 82/13, LEX nr 1350322), a taka sytuacja w niniejszej sprawie nie zaistniała, bowiem Sąd I instancji orzekał w oparciu o całokształt materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, oceniając go w sposób detaliczny, przejrzysty i rzetelny. Nie można zarzucić Sądowi, że przy tej ocenie był mało wnikliwy i stronniczy, bowiem dostrzegł również (k. 14), iż depozycje R. L. (1) zawierają pewne różnice odnoszące się do czasu zakupu, wskazywania precyzyjnych ilości i cen narkotyków. Uznał jednak prawidłowo, że przestępcza działalność, której sprawa ta dotyczy, była rozciągnięta w czasie (nie krócej niż 4 lata) i stąd możliwe nieścisłości, które zawsze rozstrzygane były na korzyść oskarżonych. Nadto powyższe nieścisłości nie mogły dyskredytować wyjaśnień R. L. (1), zważywszy na całokształt okoliczności sprawy, o których była wyżej mowa, a powyższe przemawia wyłącznie za szczerością przekazów tego oskarżonego, który podkreślał jednak, iż podawane przez niego ilości narkotyków mogły być jedynie wyższe, z pewnością nie niższe, gdyż wyjaśnił, że nie chciał nikogo treścią swoich wyjaśnień fałszywie obciążać. Nie można również, w świetle wyżej podniesionych argumentów uznać, że zasadne są, podnoszone w obu apelacjach, zarzuty obrazy art. 424 § 1 kpk, gdyż uzasadnienie wyroku spełnia wymogi zawarte w tym przepisie. Wskazuje przede wszystkim na dowody, które Sąd odrzucił i które podzielił, argumentując swoje stanowisko, zawiera ustalony w oparciu o nie opis stanu faktycznego i udziela w konsekwencji wyczerpującej odpowiedzi na pytanie dlaczego taki, a nie inny wyrok został wydany.

Tak więc orzeczenie Sądu Rejonowego w Siedlcach w zakresie winy R. M. (1), P. G. i Ł. N. w odniesieniu do wszystkich przypisanych im występów jest prawidłowe. Zastrzeżeń nie budzi ocena prawna czynów przypisanych tym oskarżonym, jak też przyjęta kwalifikacja prawna, która nie była kwestionowana.

Prawidłowe jest również rozstrzygnięcie Sądu w zakresie orzeczenia o karach, a w przypadku Ł. N. o karach jednostkowych i karze łącznej orzeczonych wobec tych oskarżonych.

Ustosunkowując się do kwestii wymiaru kar orzeczonych wobec oskarżonych R. M. (1), P. G. i Ł. N., stwierdzić należy, że również w tym zakresie wyrok należało utrzymać w mocy. Nie można uznać, iż Sąd Rejonowy dopuścił się obrazy art. 424 § 2 kpk. Przepis ten nakazuje Sądowi przytoczyć w uzasadnieniu wyroku okoliczności, które miał na względzie przy wymiarze kar. Pisemne motywy orzeczenia są w tym zakresie wystarczające, aby mogły przekonać o słuszności zapadłego rozstrzygnięcia w tej części. Sąd należycie uzasadnił wymiar orzeczonych wobec tych oskarżonych kar, a w odniesieniu do Ł. N. zarówno kar jednostkowych, jak i kary łącznej. Wykazał w odniesieniu do każdego oskarżonego z osobna, jakie okoliczności zdecydowały o wymierzeniu kar w takich, a nie innych wymiarach. Poczynione rozważania w tym zakresie znajdują akceptację Sądu Odwoławczego, który miał możliwość weryfikacji toku myślowego Sądu również w tym zakresie. Wymierzone kary nie noszą cech rażącej surowości, uwzględniają wszystkie dyrektywy sądowego wymiaru kary wskazane w art. 53 kk, w tym w szczególności stopień winy, stopień społecznej szkodliwości każdego z czynów, uprzednią karalność wszystkich oskarżonych, sposób ich życia. Orzeczone kary jednostkowe, jak również wobec Ł. N. kara łączna, są karami sprawiedliwymi, które uwzględnią ich cele w zakresie prewencji ogólnej oraz szczególnej, a także całokształt okoliczności decydujących o wymiarze kar.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 437 § 1 kpk i art. 456 kpk orzekł, jak w wyroku.